

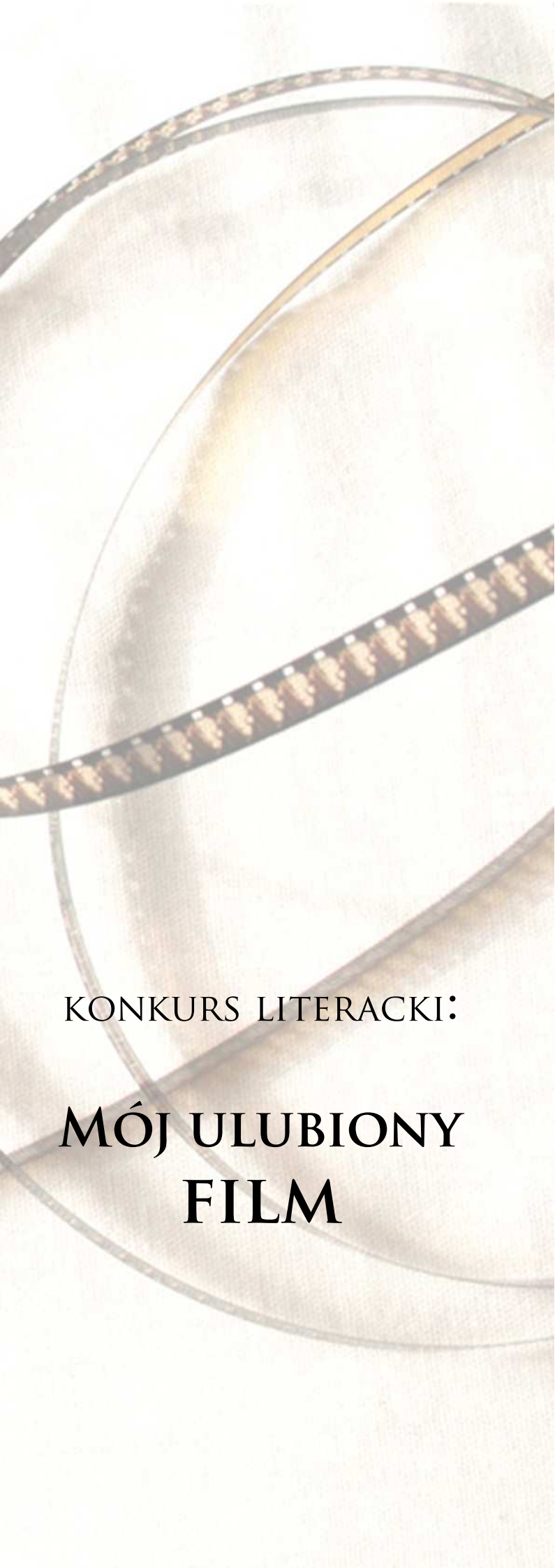
ALEXANDRO!

Jednym z piękniejszych filmów ostatnich lat są „Nietykalni”. Film opowiada opartą na faktach historię dwóch mężczyzn. Jeden z nich jest sparaliżowanym arystokratą paryskim, a drugi pochodzi z ubogiej dzielnicy, w której mieszka z ciotką i kilkorgiem jej dzieci. Właśnie wyszedł z więzienia, gdzie odsiedział rok za drobne kradzieże. Urząd kieruje go pracy w roli opiekuna osoby niepełnosprawnej.

Film opowiada o zmaganiach z chorobą i wynikającymi z niej trudnościami, ale też pokazuje osobę niepełnosprawną, która dzięki empatii i fantazji opiekuna może spełniać swoje marzenia i żyć pełnią życia pomimo ograniczeń. Film łamie stereotypy i uświadamia nam, osoby niepełnosprawne mają takie same marzenia i potrzeby jak reszta świata. Nie pragną jedynie opieki i bezpieczeństwa, ale też chcą miłości i szczęścia, chcą decydować o sobie, korzystać z życia i realizować swoje pasje, jak np. latanie na paralotni, chcą robić czasem rzeczy z pozoru głupie i szalone, ale dające radość. Poznajemy ludzi z krwi i kości, którzy czasem żyją pełniej niż my, a niepełnosprawność, czy pozorny brak perspektyw, jak w przypadku biednego opiekuna z marginesu, to jak powiedział bohater innego filmu do ojca, który zapytał go, jak chce podbić serce dziewczyny grą na perkusji, skoro nigdy wcześniej na niej nie grał, „to tylko nieistotny szczegół”.

Bohaterowie, których historia posłużyła za kanwę scenariusza są dziś dojrzałymi mężczyznami, założyli swoje rodziny, przyjaźnią się do dziś. My na ich przykładzie możemy wierzyć, że prawie wszystko jest możliwe. Wystarczy tylko marzyć, mieć odwagę i spotkać kogoś, kto pomoże nam te marzenia spełniać, a my pomożemy jemu. Wtedy wszelkie ograniczenia to tylko nieistotny szczegół.

Ewa Fiedziuszko - Pruchniewska

KONKURS LITERACKI:

**MÓJ ULUBIONY
FILM**

HANNA SIĄKOWSKA

DOM POMOCY MALTAŃSKIEJ W PUSZCZYKOWIE

„Czterej pancerni i pies” to mój ulubiony film . Oglądałam go w dzieciństwie, bo w tym filmie są zabawne scenki a zarazem za razem trochę historii . Mogłam wiele zobaczyć i zrozumieć tamte czasy. Chciałam bardzo dostać się do tego w czołgu . Do dzisiaj wspominam ten film , bo zawsze kiedy go oglądałam w telewizji to chciałam się nim przejechać . Chciałam bardzo mieć tego psa, bo on w filmie zawsze kogoś rotował i był bardzo wierny i waleczny. Ogólnie podoba mi się ta rasa i ten pies. Ciekawostką że to, że rolę Szarika grały 4 owczarki niemieckie . Wspomnę jeszcze że ten film jest historią naszego wojska polskiego .

rys. Wanda Zięcina

MAGDALENA ZGOŁA

DOM POMOCY MALTAŃSKIEJ W PUSZCZYKOWIE

Moją ulubioną autorką książek była i jest Małgorzata Musierowicz, bo fajnie opisuje o naszym mieście Poznaniu. Jej wszystkie książki opisują różne dzielnice Poznania. Napisała kilkanaście książek; Opium w rosole, Pulpecja , Kłamczucha i inne. W tych książkach najczęściej pisze o młodych dziewczynach i ich historiach. Czasami są wesole, a czasami smutne. Pierwszą z tych książek co przeczyta-

łam była Kłamczucha i się w niej zakochałam. Ale nie mogłam się doczekać kiedy będzie film , na podstawie tej książki , bo chciałam sprawdzić czy będzie jeszcze fajniejszy i moje oczekiwania mnie przerosły ,bo był jeszcze fajniejszy niż przypuszczałam. Oglądałam ten film kilka razy, przegrałam go sobie nawet na kasetę video i co jakiś czas do niej wracałam. Aniela przyjechała do Poznania za chłopakiem który się jej spodobał . Niestety chłopak okazał się draniem. Aniela natomiast miała bujną wyobraźnię. Stale zmyślała i kłamała. Koniec okazał się jednak szczęśliwy .Po jakimś czasie znów zapoznała chłopaka . Tym razem miała szczęście. Okazało się, że poznała prawdziwego przyjaciela. Aniela przestała kłamać i zmyślać . Znalazła przyjaciela i zdobyła sukces w tatrze . Nauczyło to dziewczynę że kłamstwem daleko się nie zajdzie. Bardzo polecam ten film wszystkim młodym dziewczynom .

ALEKSANDER DRZEWIECKI
DOM POMOCY SPOŁECZNEJ W LISÓWKACH

Moim ulubionym filmem jest „ La strada” Federico Felliniego. Giulietta Masina, grająca rolę Gelsominy, upośledzonej umysłowo dziewczyny, jest dla mnie uosobieniem miłości, cierpienia i bezgranicznego oddania. Film już na zawsze przypomina mi, że trzeba umieć okazywać uczucia, bo może się zdarzyć, że nie zdążymy powiedzieć czegoś bardzo ważnego i stracimy bezpowrotnie ukochaną osobę.

Zaintrygował mnie czterokrotnie obejrzany przeze mnie film, którego reżyserem jest Bille August pod tytułem „Dom dusz”. Nie jest to film do odbiorców sensacji i kina akcji. To film dla kinomanów bardziej wyrafinowanych, doceniających psychikę i wartości etyczne przedstawionych w nim osób. Jest to przede wszystkim saga rodzinna, w której akcja rozgrywa się w okresie ponad pięćdziesięciu lat a tak przedstawione wydarzenia szczególnie preferuję. Na uwagę zasługuje przede wszystkim plejada aktorów: Jeremy Irons, Meryl Streep, Glenn Close, Winona Ryder, Anto-

rys. Agnieszka Michalska

nio Banderas. To właśnie w tym filmie oczarowała mnie kreacja Meryl Streep, odgrywająca rolę Clary. Do tej pory była dla mnie aktorką, której odgrywane role nie wzbudziły we mnie większego zainteresowania. Dopiero w filmie „Dom dusz” zrobiła na mnie wielkie wrażenie. Jako Clara była bardzo tajemnicza, subtelna, wyniosła, magiczna, pełna wewnętrznej piękna. Po prostu kobieta z klasą. Buntując się przeciwko wszystkim przeciwnościom losu doprowadziła

do prawie heroicznego postanowienia, w którym wytrwała przez wiele, wiele lat, aż do śmierci. Clara jest żoną ubogiego właściciela ziemskiego Estebana. Ma on wielkie marzenia i ambicje. Z czasem zmienia się w okrutnego człowieka, dla którego kariera polityczna i bogactwo są najważniejsze. Oddała się od rodziny, przyczynia się do konfliktu z córką Blancą, przeciwstawiając się jej związkowi z rewolucjonistą Pedrem Trzecim. Uporządkowany świat Estebana rozpada się, gdy następują drastyczne zmiany w rządzie i zaczyna się koszmar dla jego rodziny. Ale nadszedł czas, kiedy dydo Estebana dotarło, jak zawinił wobec swojej rodziny i przed śmiercią chciał uratować to co w życiu stracił najcenniejszego. „Dom dusz” to piękny, wzruszający, wielowątkowy film. Dominują w nim wielkie napięcia, uczuciowe mezelianse, konflikty klasowe i tragiczne nieporozumienia. Wyczuwa się w nim wielką magię, aurę tajemniczości i uduchowienia a zarazem subtelna prostotę. Wspaniała ekranizacja powieści, wspaniała gra aktorska, wspaniały klimat, wspaniały film.

JAN SPYLCZYN

DOM POMOCY SPOŁECZNEJ W LISÓWKACH

Moim ulubionym filmem jest film „Parasolki z Cherbourg”. Podoba mi się muzyka z tego filmu i jego główna bohaterka. Bardzo lubię kobiety o blond włosach.

PAWEŁ KERBER

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY W KÓRNIKU

Bardzo lubię film „Harry Potter”. On ma taką czarodziejską różdżkę i czaruje i robi różne czary. A ja tak nie umiem. On ma kolegów i ratuje koleżankę w tym filmie. Bardzo go lubię, jak byłem mały to tata mi go też puszczał.

PATRYK MARCZYŃSKI
SPECJALNY OŚRODEK SZKOLNO-WYCHOWAWCZY
IM. JANUSZA KORCZAKA W MOSINIE

Ze wszystkich filmów tych, których już oglądałem najbardziej podobał mi się film pt., „Czterej pancerni i pies”. Ten film jest bardzo ciekawy, ponieważ opowiada o tym jak 4 żołnierzy i pies walczyli dzielnie na czołgu rudy 102 o odzyskanie niepodległości w Polsce. W filmie była też para Janek i Marysia, która była sanitariuszką w szpitalu. W filmie były też śmieszne przygody, a najśmieszniejszą przygodą było jak wbili gwóźdź w drzewo czołgiem, a Gustlik, który miał bardzo wielką siłę w rękach wyciągnął mocno wbity gwóźdź w drzewo ręką w parę sekund. W filmie występował też pies, który był bardzo mądrym psem. To, co kazali mu zrobić to wszystko wykonywał np. jak wsadzili mu list w obrożę i kazali mu zanieść do danej osoby to donosił zawsze albo po węchu umiał doprowadzić do zaginionej osoby. Moim zdaniem warto obejrzeć ten film, bo idzie się z niego wszystkiego dowiedzieć i historii.

MIKOŁAJ LAMBRYCZAK
WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ
PROMYK W KONARZEWIE

Moim ulubionym filmem jest film pt., „Disco Polo ”. Film opowiada o chłopaku, który mieszkał z ojcem na kolei. Tomek, bo tak miał na imię główny bohater, pragnął z kolegą założyć zespół grający muzykę disco polo. Ich plan wypala, zakładają zespół „Laser” i nagrywają pierwsze przeboje. Ich droga do sławy jest jednak długa i wyboista. Ich pierwszy koncert odbył się w remizie strażackiej, a potem podstępem udało im się dostać do wytwórni kaset „a music” i nagrać

materiał na ich pierwszą kasetę pt. „Pragnienie miłości”. Był tam też wątek miłosny Tomek poznaje dziewczynę - wokalistkę zespołu „Gensonina” - o imieniu Anka. Zakochują się w sobie i wtedy następuje najlepsza scena tego filmu, gdy chłopak całuje dziewczynę, a do garderoby wchodzi właściciel firmy fonograficznej (Daniel Polak, oficjalny partner Anki), Tomek chowa się szybko za drzwiami pozostając niezauważony. I bardzo mi się

rys. Adam Wiciak

podobało jak główny bohater tego filmu w klubie „Explosion” w Warszawie śpiewa piosenkę pt. „Pragnienie Miłości” (cover zespołu Akcent). Podobała mi się również scena, w której muzycy kręcą teledysk do piosenki pt. „Sonet dla miłości” płynąc jachtem po piaskach pustyni. Anka na międzynarodowym festiwalu piosenki w USA wykonuje konkursowy utwór pt. „Takim Cię wyśniłam”, wygrywając tym samym festiwal, a w samej końcówce filmu w duecie z Tomkiem śpiewa piosenkę „Wszyscy Polacy”, do której przyłączyła się kinowa publiczność(!). Film kończy się „happy endem”, dla mnie był świetny, ponieważ lubię klimat muzyki disco polo bo jest znakomitą muzyką do tańca i śpiewu.

Moim ulubionym filmem, który mogłabym bez przerwy oglądać jest film katastroficzny pt. „2012”. Jest to film typu science-fiction. Film dostałam na płycie Akcja tego filmu rozpoczyna się w roku 2008, kiedy naukowcy zauważają na Słońcu silne burze słoneczne, które według nich będą miały fatalne skutki dla Ziemi, co jest zapowiedzią katastrofalnych zdarzeń. Nie wszyscy ludzie jednak akceptują wieści o zbliżającej się katastrofie. O zagrożeniu dla świata zostaje też poinformowany prezydent USA. W 2010 roku zwołano szczyt państw G8

rys. Dominika Kerber

w Kolumbii Brytyjskiej w celu omówienia sposobu przeciwdziałania skutkom klęski w Tybecie rozpoczęto budowę tam i zapór. Najbardziej przerażający jest moment, kiedy w 2012 roku na zachodnim wybrzeżu Stanów Zjednoczonych zaczynają panować trzęsienia ziemi w skutek czego skorupa ziemska ulega zniszczeniom. Ja oglądając po raz pierwszy ten film siedziałam jak na szpilkach i podekscytowana, ponieważ nie wiedziałam co się później wydarzy. Myślę, że to właśnie to sprawiło, że ten film tak bardzo mi się spodobał.

Z pośród ogromnej palety filmów, które mogłam opisać wybrałam właśnie ten. Dlaczego właśnie „Dirty Dancing”? Ponieważ jest to mój ulubiony film i jak najbardziej uważam, że jest hitem wszechczasów. Być może jest to najlepszy film o zakochanych jaki kiedykolwiek powstał mimo, że po zakończeniu zdjęć wiele wytwórni uznało go za bezwartościowy. W 3 tygodnie później wpływy przekroczyły 10 mln. dolarów. Film stał się przebojem na całym świecie. Finałowa piosenka „Time of my life” zdobyła w kategorii muzyka filmowa Oscara. Mimo, że akcja rozgrywa się w latach 60- tych film jest ponadczasowy. Przedstawia problemy nastolatków oraz ich pierwsze miłości. Może być uznany za bajkę o uczuciu, jednak jest oparty na prawdziwych zdarzeniach z życia autorki Eleamor Bernstein. W filmie grają takie gwiazdy jak bożyszcze wszystkich kobiet, także były tancerz i aktor Patrick Swayze i przepiękna Jennifer Grey. Mimo nieporozumień na planie filmowym, aktorzy wspaniale wczuli się w swoje role i oddali to o co właśnie chodzi: szczerść i piękno tańca, miłość, co dało obiecujący początek ich karierom. Ścieżka dźwiękowa w „Dirty Dancing” inaczej nazywana „Wirującym seksem” jest wprost idealnie dopasowana i ciągle do dnia dzisiejszego najlepsza i aktualna. Film też ilekroć jest emitowany w telewizji z wielką przyjemnością oglądam ja i moja rodzina. Jest to dla mnie wspaniały relaks, a dla moich kochanych rodziców był powrotem do młodości lat. Nie będę chyba odo-

sobniona jeśli wyrażę opinię, iż film „Dirty Dancing” jest ponadczasowy i na pewno łączy pokolenia.

rys. Ewa Mączko

MICHAŁ SZYMANOWICZ

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ
PROMYK W KONARZEWIE FIŁA W OTUSZU

Moim ulubionym filmem jest film pt. „Armageddon”, którego reżyserem jest Michael Bay. Sam tytuł „Armageddon” (Har-Magedon, Armagedon), został zaczerpnięty z Apokalipsy św. Jana (AP 16, 16), opisującej miejsce zapowiadanej, ostatecznej bitwy między siłami dobra i zła, w której hordy szatana zetną się z anielskimi hufcami, pod wodzą Chrystusa w zażartej walce. W wyniku demoniczne siły i ich sprzymierzeńcy zostaną ostatecznie pokonani, a Boskie zwycięstwo rozpocznie okres tysiącletniego panowania Chrystusa (czyli Millenium). Walkę wygrywają słudzy Boży. Szatan zostaje uwięziony w czeluści. Po upływie tysiąca lat szatan zostaje uwolniony i wtedy siły zła ostatecznie przegrywają. Wszyscy źli ludzie razem z diabłem zostają wrzuceni do „jeziora ognia”. Bóg tworzy nowe miasto, w którym nie ma chorób ani śmierci, głodu płaczu i smutku. Żyją tam wyłącznie dobrzy ludzie. W przypadku mojego ulubionego filmu, bieg wydarzeń wygląda trochę inaczej. Akcja filmu rozpoczyna się

gdy pracownicy NASA, odkrywają że w kierunku ziemi zmierza z prędkością 35 000 tysięcy kilometrów na godzinę ogromna asteroida równa wielkości stanu Teksas, która po zderzeniu z naszą planetą spowoduje całkowitą zagładę, tak że nie przetrwają nawet bakterie. Naukowcy z NASA na ocalenie ziemi mają zaledwie 18 dni. Po długich rozważaniach i namysłach, okazuje się że każde rozwiązanie kończy się całkowitą zagładą wszystkiego co żyje. Nagle szef NASA, Dan Truman, (Billy Bob Thornton), wpada na genialny pomysł, aby w asteroidzie wywiercić otwór, a następnie umieścić w nim ładunek nuklearny, który po wybuchu ma zmienić tor ruchu zagrożającej ziemi planetoidy. Tej bardzo niebezpiecznej misji ma się podjąć grupa specjalistów od wydobywania ropy naftowej, pracujących na platformie wiertniczej. Wtedy NASA powołuje najlepszego na świecie naficiarza, Harry'ego Stampera, (Bruce Willis), który razem z córką, Grace, (Liv Tyler) wybiera ekipę swoich pracowników, którzy razem z nim mają podjąć się tej ocalającej świat misji. Następnie zostaje podjęta decyzja o wystaniu w kosmos dwóch promów wahadłowych- „Freedom” i „Independence”. Pomimo wielu trudności w misji, które obejmowały m.in., utratę jednego z promów udało się uratować naszą ukochaną planetę. Ale tak naprawdę pomimo przeciwności losu ziemię udało się ocalić jednemu człowiekowi, Harry'emu Stamperowi, który nie pozwolił aby dokonał tego, jego najlepszy pracownik a zarazem ukochany jego córki, którym był A.J. Frost, (Ben Affleck). Następnie z powodu awarii

zdalnego detonatora, Harry postanawia własnoręcznie zdetonować ładunek nuklearny, pod którego wpływem wybuchu ginie. Ale dzięki temu bohaterskiemu wyczynowi udaje mu się uratować całą ziemię oraz wszystko co się na niej znajduje. Ze wszystkich fragmentów, najbardziej podobaty mi się, dwa końcowe fragmenty filmu. Kiedy to Harry żegna się z A.J.'em i prosi go aby zaopiekował się jego córką, Grace. Natomiast dru-

rys. Marcin Pietrzak

gi to kiedy już po zakończonej misji Grace wita się z A.J.'em. I tutaj Grace musi zmierzyć się z bardzo trudną dla niej sytuacją, gdyż przeżywając wielką radość ze szczęśliwego powrotu jej narzeczonego, jednocześnie bardzo cierpi z powodu straty ukochanego ojca, który był jej jedynym rodzicem. Te dwa fragmenty, tego świetnego filmu mocno uderzyły do mego serca i wycisnęły z moich oczu łzy. Cały ten film pokazuje jak może wyglądać koniec świata i że może on wyglądać zupełnie inaczej niż my sobie to wyobrażamy. A wiadome jest to że nikt nie wie kiedy ani jak będzie wyglądać koniec świata. Oczywiście jest jednak to że może on nastąpić w każdej chwili, nawet teraz lub za moment. A kto wie może za 100 lat, koniec świata będzie wyglądał wła-

śnie tak jak niedoszły w tym filmie Armagedon. To wie tylko sam Bóg. Dlatego cały czas musimy czuwać i być gotowi, bo kto wie może już zaraz...

Naprawdę, szczerze polecam ten film każdemu!

*rys. Dorota
Lisiecka*

WERONIKA SZULC

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ ROKTAR W BARANOWIE

Film bajka wymyślona. Niebieska trawa rośnie w niebie, w Dekolandii. Żyła sobie Malina tocząca się w nieistniejącym zegarze. Motyle się toczyły na trawie, a tam żył smok czarno-biały, który miał sześć głów wielkości kapusty. Ział jak ktoś podchodził i wszystko wokół siebie rzucał siedmio-odorem, jajami, podnosił sztangę o 2000 kg. Jak się księżniczce Farbie śniło, że została porwana głęboko w studni i jak płakała to barwiła się kolorami farb. Żeby księżniczkę uwolnić to trzeba było spełnić 900 życzeń, ale znalazł się książę Ptakolud, który znalazł książkę tak małą żeby uwolnić księżniczkę. Wkoło latały balony, a co przechodzili to na nich padał deszcz kolorowych farb i barw. Wokoło ich zamku ze szpuli z kolorowej wełny ich pomocnikami były kolorowe farby, a w ich sadzie na drzewach rosły kolorowe farby. Trzeba uważać na smoka, bo jak na niego trafisz to on rzucił czarno-białą farbą i barwnikiem, więc jak trafisz na smoka to nie ma przebaczyć. A w ich

zamku były drzewa w kropki, a obsługa zamku była żabami w kształcie farb, a kwiaty miały miły kształt kolorowej farby. Na niebie była piękna tęcza po której ulewna Farba mogła się wspinać tylko jak miała ochotę. Motyle miały kolory srebrno-białe, a zegar wybijał godzinę „0”. Wtedy smok grał w kolorowe karty razem z małym jeźcem o imieniu Bredi Bonczek. Jak Bredi robił buszki to robił się jak balon i usiadł na drzewie z szpuli farb, a jak otwierały się stare drzwi to wy-

rys. Wiesław Piotrowski

chodziła farba o imieniu Balo Czesarek. Stara pokrzywiona, pomarszczona pryszczata i garbata czarownica o imieniu Parolatka szła w ciemnym czarno-białym lesie. A w tym lesie płynęła rzeka w kolorach czerwonym w kropki. Słońce było w kolorach pastelowych i tam była żaba Kirarum, a księżniczka miała konia o imieniu Jorama Księżniczka Farba miała żółtvia i on uczył ją pływać razem z delfinem Bingo Lotek. A ten żółt miał na imię Domo Lottek. Księżniczka Farba wyszła za mąż za księcia i uroiło się 200 dzieci, były kolorowe i były z żelków. I żyli dugo i szczęśliwie.

MATEUSZ SZYMAŃSKI

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ ROKTAR W BARANOWIE

W czołgu mieszkają tak: Szarik, Janek, Ślązak ten Czereśniak, Grisza, Olgierd Jarosz i ten – jak ten generał się nazywał – Tomuś. Jest tam Gustlik, Krzysiu Sadek i Stępniak i Tomek Miśko, Przemek. Wszyscy chłopcy i cała brygada. Czołg jest taki duży, ma koła takie i taką taśmę co się jeździe czołgiem. I ma lufę jeszcze i komin żeby strzelali. Wtedy jadą na wojnę. Lufa wyleciała w krzaki razem z brygadą i czołg został bez komina. Sadek powiedział, że Jarosz chce zginąć na wojnie. Podjąłem decyzję: Stępniak będzie na wojnie jechał czołgiem. Będzie się starał, żeby dojechać do grup pancernych. Szukają mnie, bo chcą żebym jechał czołgiem z Krzysiem Stępniakiem. Szymon powiedział, że będzie starał się pomagać ludziom na wojnie. Mówi że ustanowi wojnę pancerną. Czołg jeździł na wojnę i pod szkołę. Strzelał, naprawiali ten czołg i przyjeżdżali pod warsztat. Do Tomka Miśko ten czołg należy. Tomek robi nim to wszystko.

MIROŚŁAWA PENCZYŃSKA

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ W SWARZĘDZU

„Aminata siła miłości”. Film ten został zrealizowany na podstawie książki-pamiętnika: „Aminata siła miłości” Aminaty Dialo. Ta czarnoskóra Boliwijka, jako dwunastoletnie dziecko staje się niewolnicą. Jej dziecięce marzenia o byciu pisarką legło w gruzach, udało się je spełnić dopiero, kiedy stała się wolnym człowiekiem. Ciężkie życie i tęsknota za ojczyzną, prawdziwa i wierna przyjaźń z poznanym w czasie niedoli chłopcem, dawały jej chęci do życia i skłaniały do pokonywania trudności losu. Jej hi-

historia przyczyniła się do zmiany w mentalności i myśleniu białego człowieka. Między innymi dzieje Aminaty Dialo przyczyniły się do zniesienia w Ameryce segregacji. Życie bohaterki tego filmu poruszyło także moje serce, wyciskając łzy współczucia. Polecam ten film każdemu, kto wierzy w prawdziwą miłość i przyjaźń, które potrafią pokonywać wszelkie trudności i dawać nadzieję na przyszłość.

rys. Agnieszka Andraszuk

HONORATA ŁAKOWSKA

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY W KÓRNIKU

Mój najlepszy film. „Ojciec Mateusz”
Zawsze bawi mnie ten postać kucharki, która smaczne przygotowuje różne dania. Mój najlepszy bohater. Artur Żmijewski. Bardzo mi się on podoba, bo jest ciągle uśmiechnięty, pomaga ludziom.

MATYLDA GRZAŚLEWICZ

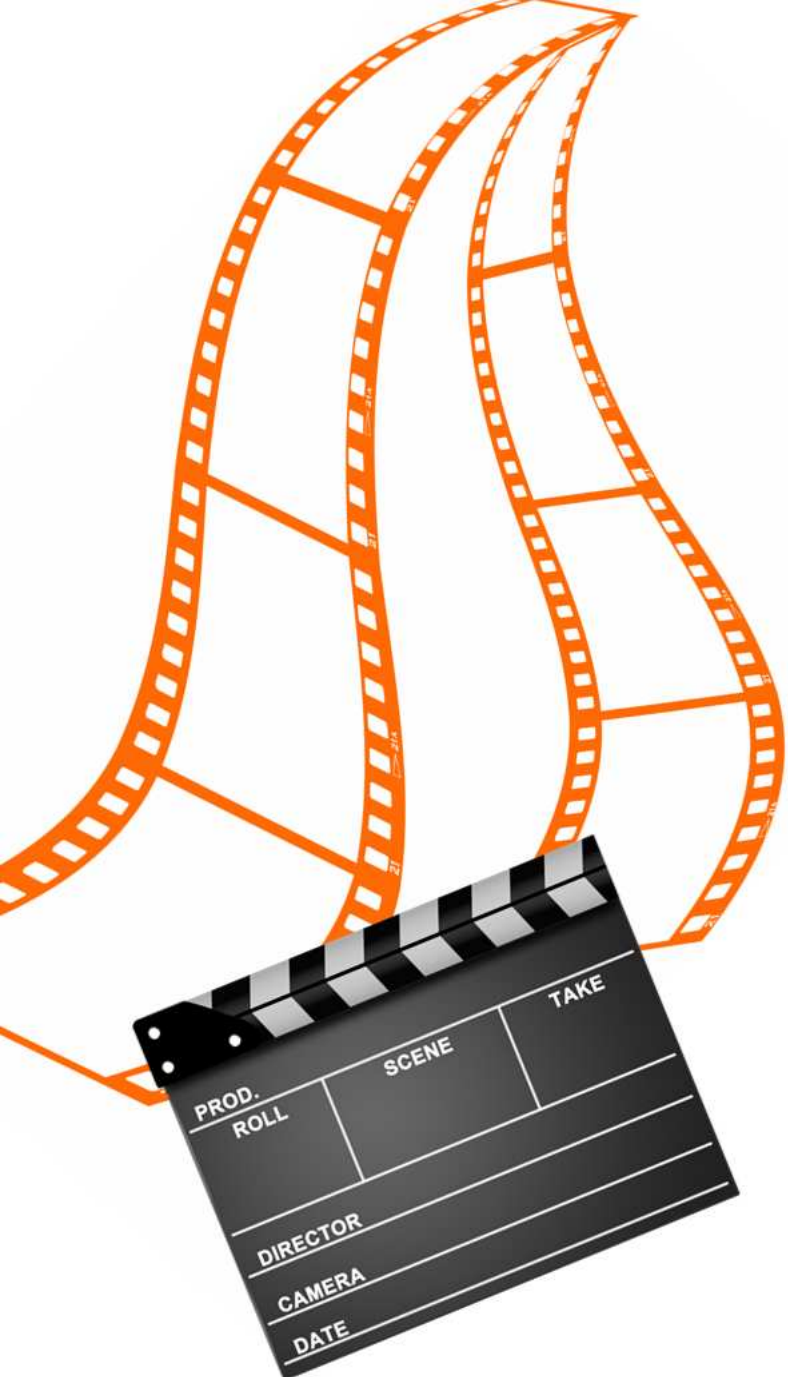
ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY W KÓRNIKU

„Lekarze”. Bo są fajni. Ratuja oni ludzi. Pacjenci przyjeżdżają do szpitala ze swoimi problemami. Podoba mi się tak bardzo ten film, ponieważ ja sama chciałabym móc tak pomagać ludziom.

Mój ulubiony film. Ania z zielonego wzgórza”. Uwielbiam ten film. W tym filmie Ania była na wzgórzu, były kwiaty kolorowe, trawa zielona. Byli najładniejszą parą na całym świecie. Mój aktor. Pies Rex to jest mój aktor. Pies jest policjantem, łąpał ludziom, złapał człowieka kradł w parku ten pies złapał i wsadził go do więzienia.

rys. Damian Siadak

KONKURS LITERACKI:

MÓJ ULUBIONY BOHATER FILMOWY

Moim ulubionym bohaterem jest Harry Potter, ponieważ bardzo lubię go oglądać w telewizji, wprowadza mnie w świat czarów i fantazji, ma swoich ulubionych przyjaciół i swój dom w Szkole Magii i Czarodziejstwa w Hogwarcie. Pamiętam też w pierwszej części, jak Harry Potter przyszedł na świat, jako dziecko, zabrane prosto z opuszczonego domu, pod opieką profesora, dyrektora Szkoły Magii i Czarodziejstwa, pod dom na Privet Drive 4, do ciotki i wuja, którzy nie mają w sobie czystej krwi czarodziejów. Kiedy Harry znalazł się w komórce, obudziło go trzaskanie drzwi. Zaczął się ubierać i wyszedł z komórki na rozpakowanie kuzynowi prezentów. Wydarzyła się też przygoda, jak w zoo Harry wypuścił węża o imieniu Boa Dusiciel, zaczął uciekać prosto do samochodu. W następnym dniu do bohatera filmu, zaczęły przychodzić listy z informacją, że został przyjęty do Szkoły Magii Czarodziejstwa w Hogwarcie. Kiedy wszystkie szpary zostały zabite deskami, Harry poczuł trzęsienie ziemi i przez komin wypłynęło dużo listów, prosto do jego rąk. W końcu Harry mając dość, zaczął uciekać do samochodu i pojechał z ciotką i wujem na obrzeże miasta, do chaty na wysokiej skale. Bohatera obudziło walenie drzwi, i wszedł wysoki mężczyzna dotykając sufitu, witając się z Harrym. Był to Strażnik i gajowy w Szkole Magii. Harry czując głód, zjadł dobrą kolację i pomyślał, że nigdy nie jadł czegoś tak pysznego, aż nagle dostał urodzinowy tort z okazji swoich urodzin. W końcu Harry po zrobieniu zakupów, pojechał z

przyjaciółmi do Szkoły Magii i Czarodziejstwa. Lubię Harrego, ponieważ uwielbiam jego sztuczki magiczne, oraz ciekawe lekcje, a zwłaszcza wizyta u Hagrida w małej chatce na skraju lasu. Jeśli jeszcze raz będzie taki film, to chętnie go obejrzę, bo mam z nim dużo dobrych wspomnień.

rys. Hanna Siąkowska

KARINA KOMINEK

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY W KÓRNIKU

To jest Tom Hanks w filmie „Forrest Gump”, w którym on miał taką boleść, że aż głowa boli. Począwszy od tego jak on był dzieckiem, aż do postaci dorosłego mężczyzny. On nawet w tym filmie brał udział w wojnie, na której uratował od śmierci swego przyjaciela, którego wyniósł z pola walki na własnych rękach. I oczywiście jego wielka miłość – Jenny, z którą on nawet miał syna i ten film też kończy się taki sposób, że on siedzi na przystanku autobusowym oczekując powrotu swego syna ze szkoły.

ANITA KRZYMIEŃSKA

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ W OWIŃSKACH

Moją ulubioną postacią filmową jest Marta Mostowiak- Wojciechowska ze znanego i lubianego serialu „M jak Miłość”. Postać Marty grana jest przez aktorkę Dominikę Ostalowską. Marta pochodzi z wielodzietnej ro-

dziny, ma dwie siostry oraz brata, jej rodzicami są Lucjan i Barbara. Moja bohaterka jest bardzo zżyta ze swoją rodziną. Marta ma męża Andrzeja i dwoje dzieci: Łukasza i Anię. Razem tworzą szczęśliwą rodzinę. Marta jest krótkowłosą blondynką o ciemnych oczach. Ubiera się bardzo elegancko, gdyż z zawodu jest prawnikiem. Kiedyś pracowała w sądzie jako sędzia, natomiast teraz jest obrońcą. Lubię Martę za to, że jest bardzo dzielna. Pomimo tego, że bardzo wiele w życiu przeszła, nie poddaje się i walczy dalej. Marta straciła wiele ważnych dla niej osób, nie układało jej się również w małżeństwach, jej życiu dwukrotnie groziło poważne niebezpieczeństwo (przeżyła zamach na swoje życie). Podoba mi się również w Marcie to, że pomimo wielu pokus, jest wierna swoim zasadom moralnym. Moja bohaterka jest bardzo kochającą matką, wspierała syna Łukasza kiedy myślał wypadek samochodowy i potrafił kobietę. Marta jest również dobra i miła, a także serdeczna oraz przyjacielska, ponieważ pomogła bardzo wielu osobom. Bardzo ją lubię, ale chciałabym, żeby bardziej walczyła o swoich bliskich, bo są to najważniejsze w życiu skarby. Kiedyś chciałabym spotkać i porozmawiać z Dominiką Ostałowską, aktorką która odgrywa rolę mojej ulubionej postaci.

*rys. Arkadiusz
Becker*

Tak jak wiele osób bardzo lubię oglądać filmy i różne programy telewizyjne, ale zaznaczam, że mój ulubiony gatunek filmowy to telenowele latynoamerykańskie. Bohaterka, o której chcę wam opowiedzieć gra główną rolę w serialu pt. „Mąż do wynajęcia”. Oglądałam go tylko w oryginalnej, hiszpańskojęzycznej wersji,

rys. Patryk Kandula

ponieważ przez polską telewizję nie był emitowany, nad czym bardzo ubolewam. Aktorka, która gra tę bohaterkę jest moją idolką, nazywa się Sonya Smith, a w filmie gra Griselda Carasco. Griselda jest kobietą pracującą, samotnie wychowuje troje dorosłych dzieci: dwóch synów, córkę, i wnuka. „Żadnej pracy się nie boi”, nosi spodnie, koszulę i czapkę z daszkiem, i jest najlepszą „handy woman” (kobietą-hydraulikiem) w okolicy. W Griseldzie urzeka mnie jest troska o dzieci i o dobro mieszkańców, a także znajomości które zawiera, zwłaszcza znajomość z Rinaldem... Nie wstydzi się swojej pracy, ma niesamowity hart ducha i humor, którymi zaraża wszystkich mieszkańców miasteczka, i który emanuje również z ekranu. Griselda ma pewne, ciekawe „hobby”, a mianowicie namiętnie kupuje loteryjne kupony, które skre-

śła wciąż według tego samego klucza, bo jej marzeniem jest wygrana, która polepszyłaby byt jej rodziny. Jej marzenie w końcu się spełnia, jednak pieniądze wcale nie zmieniają jej charakteru. Zmienia tylko swój wygląd na bardziej kobiecy - „koniec noszenia czapek i spodni ogrodniczek!” - zamienia je na sukienki i bluzki. Również z hydraulika zmienia się w szefową firmy hydraulicznej, zatrudniającej kobiety, a jej życie osobiste nabiera więcej barw - zacieśnia przyjaźń z Rinaldem, która niespodziewanie przechodzi w miłość...

Co mi się podoba w tej postaci?

To, że Griselda stara się nie ranić uczuć innych, jej niezwykła walka z codziennością i niesamowita troska o swoje dzieci...a w końcu odkrycie swojej kobiecości i odkrycie prawdziwego szczęścia i Miłości. Sonya Smith fascynuje mnie również prywatnie, ponieważ jest bardzo dobrą osobą, jej ciepło widać w oczach, angażuje się w akcje charytatywne pomocy dzieciom i czasami również zwierzętom, w tym psom.

MATEUSZ LEMAŃSKI

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ
„PROMYK” W KONARZEWIE FILIA W OTUSZU

Moim ulubionym aktorem od kiedy pamiętam jest polski aktor teatralny, filmowy i telewizyjny, Artur Żmijewski, urodzony 10 kwietnia 1966r. w Radzyminie. Po raz pierwszy pojawił się na wielkim ekranie w 1984 roku w filmie "Dzień czwarty". W Teatrze Telewizji zadebiutował rolą Stefana w spektaklu "Lekarz bezdomny". Często spotyka się we wspólnych produkcjach z Małgorzatą Foremniak, Stanisławą Celińską, Bogusławem Lindą i Markiem Kondratem. Najbar-

dziej znany jest dzięki posatci, którą gra w serialu „Ojciec Mateusz”. Jego kunszt aktorski mogliśmy podziwiać również w serialu „Na dobre i na złe” gdzie grał lekarza Kubę Burskiego. Pan Artur w każdą swoją rolę wkłada dużo serca i przez to odnosi wielkie sukcesy w polskim kinie. Świetnie zagrał w filmie „Katyń” za co został nominowany do prestiżowej nagrody „Orzeł” 2008 za najlepszą drugoplanową rolę męską. Prywatnie, mąż Pauliny Żmijewskiej z którą ma trójkę dzieci. W wywiadach aktor często przyznaje, że nie jest duszą towarzystwa, woli imprezy domowe niż chodzenie po knajpach. Prowadzi udane życie rodzinne, a najważniejszą wartością jest dla niego przyzwoitość. Uważa, że najważniejsza w związku jest rozmowa i żeby zostawić sobie pewien zakres przestrzeni. W każdą niedzielę siadam przed telewizorem żeby zobaczyć p. Artura w najchętniej oglądanym polskim serialu telewizyjnym wszech czasów „Ojciec Mateusz”. Od kilkunastu już sezonów przyciąga przed telewizory ponad cztery miliony widzów. Zrealizowany na zlecenie TVP serial jest polską wersją sławnego „Don Matteo” rodem z Włoch. Akcja serialu dzieje się w niewielkim Sandomierzu, peretce wśród polskich miast. Jedną z tamtejszych parafii prowadzi ksiądz Mateusz, który właśnie wrócił do Polski po misji na Białorusi. Kiedy już zdomawia się w Sandomierzu, „Ojciec Mateusz” zaczyna swoją posługę nie tylko jako kapłan, ale także niezastąpiony, choć nieoficjalny pomocnik miejscowej policji, która raz po raz nie potrafi sobie poradzić z codziennymi, choć w znakomitej większości kryminalnymi

sprawami, które mają miejsce na jej rewirze. To pobożny i otwarty na ludzi ksiądz jest uzdolniony detektywistycznie, choć nie jemu przypadają pochwały za rozwiązane sprawy. „Ojciec Mateusz” urzekł widzów nie tylko rozsądną, prawdopodobną fabułą, ale także przepięknymi zdjęciami plenerów i prawdą w przekazywaniu ogólnoludzkich wartości, a przede wszystkim – elementami humorystycznymi. Wśród gwiazd, które występują w telewizyjnym hicie, zobaczyć możemy m.in. Kingę Preis w roli gospodyni na plebanii ojca Mateusza, Michała Pielę w roli niezdarnego, choć obdarzonego wielkim sercem aspiranta Nocula czy Piotra Polka jako inspektora Możejkę. Ten serial lubię właśnie za niepowtarzalny klimat, sandomierskie krajobrazy, a przede wszystkim za wyjątkową grę p. Artura. Od 2007 roku jest on ambasado-

rys. Ewa Siedlecka

rem dobrej woli UNICEF, a od 2009 honorowym obywatelem miasta Legionowo. Wielokrotny zdobywca „Telekamery” – nagrody przyznawanej przez czytelników pisma „Tele Tydzień.”

WIRGINIA KAŻMIERSKA

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ
„PROMYK” W KONARZEWIE FILIA W OTUSZU

Kiedy ją poznajemy jest śliczną 7-letnią księżniczką. Jej ojciec kapitan Crewe pracuje w Indiach, jest bardzo bogaty. Matka – Francuzka – zmarła przy urodzeniu Sary, tatuś przywiózł małą dziewczynkę do szkoły w Anglii ze względu na niezdrowy klimat w

rys. Zofia Tomczak

Indiach. Na jego życzenie córka cieszyła się licznymi przywilejami na pensji Pani Minchin. Miała wszystko, czego zapragnęła. Ze względu na pieniądze kapitana w szkole Panny Minchin Sara stała się „pokazową wychowanką”. Jak wygląda: Sara była ślicznym dzieckiem, była to smukła i wiotka dziewczynka o wyrazistej, pociągającej twarzyczce olśnionej gęstymi kruczoczarnymi włosami. Zawsze była elegancko ubrana. Duże wrażenie sprawiały jej ogromne szarozielone oczy ozdobione długimi rzęsami. Jaka jest: Sara jest niezwykle inteligentna, bardzo łatwo i szybko się uczy. Wprost pochłania książki zarówno dla dzieci, jak i te dla dorosłych. Mówi i pisze w różnych językach. Dzięki swojemu odczytaniu potrafi niezwykle i ciekawie opowiadać. Jest bardzo uprzejma i grzeczna w każdej sytuacji, czasem budzi w tym podziw innych. Jej cechą jest także stanowczość i wytrwałość. Jest zbyt

ambitna i dumna , by o coś prosić . Nikomu się też nigdy nie skarży na swój los . Wytrwale uczy się nocami , bo wie , że inaczej zapomni wszystko ,czego już się nauczyła . Nikomu nie mówi , że głoduje , bo wtedy czuła by się jak żebraczka . Mimo pogardliwego traktowania ze strony Panny Minchin i kucharek oraz ciężkiej pracy, niejednokrotnie ponad jej siły . Sara zdołała zachować swoją godność . Jest opanowana , rzadko kiedy płacze stara nie okazywać po sobie, jak bardzo coś przeżywa . Potrafi też zapanować nad swoją złością . Ma dusze romantyczki, bardzo lubi zachody słońca. Jak odnosi się do innych : Sara od urodzenia była otoczona miłością i szacunkiem, potrafi więc tym samym obdarzać innych. Bardzo kocha swojego ojca , jest on dla niej wszystkim. Wiadomość o jego śmierci była dla dziewczynki olbrzymim ciosem , choć nie okazała tego po sobie nie płakała, cierpiała w milczeniu , jest bardzo wrażliwą dziewczynką . Potrafi dostrzec cierpienia innych i wie, jak im ulżyć. Zauważa jak źle czuje się wśród koleżanek Ermeganta , proponuje jej pomoc w nauce, a potem przyjaźń . Wie jak uspokoić Lotkę, stara się zastąpić dziecku matkę. Jest wrażliwa na niedolę Rózi, stara się pomóc jej ze wszystkich sił , nawet gdy jej samej jest ciężko. Potrafi dostrzec potrzeby innych i dzielić się z innymi tym, co ma. Przykładem tego może być oddanie dziewczynce przed piekarnią pięciu bułeczek z sześciu które wzięła . Sara jest z pewnością postacią godną podziwu. Największą jej zaletą jest słaby

charakter. Choć początkowo Sara była otoczona luksusem, a potem stała się jedną z najbardziej upokorzonych osób na pensji, wciąż pozostała taką samą dziewczynką, pogodną i pełną godności.

PIOTR WALCZAK

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ
„PRZYJACIELE” W POZNANIU

W rolach głównych w serialu Strażacy gra: Maciej Zakościelny, Marta Ściśłowicz, Weronika Rosati i Jakub Wesołowski. Moim ulubionym serialem są „Strażacy”. W tym filmie gra mój ulubiony aktor Maciej Zakościelny. Przeszedł szkolenie dotyczące obsługi sprzętu gaśniczego i gra aspiranta Adam Wojnara. Maciej Zakościelny urodził się 7maja 1980r. w Stalowej Woli. Jako młody chłopak brał udział w licznych pokazach talentów w konkursie mini liście przebojów zajął trzecie miejsce. Uczył się w muzyczno państwowej im. Paderewskiego specjalizując w grze na skrzypcach, i fortepianie, bębnach. Studiował w akademii teatralnej w Warszawie. Maciej przez pięć lat trenował karate, podróżował po Europie ale nie tylko zwiedzał znane zakątki, lubił grać na skrzypcach w różnych miastach lub w pociągach aby zarobić trochę grosza. Pierwszą swoją rolę grał w Plebani gdzie wcielił się w rolę Marka Bednarka. Później wystąpił m.in.w filmie Sfora i serialu Samo życie. Najbardziej kojarzy mi się z serialu Kryminalni, gdzie grał podkomisarza Marka Bordeckiego. 2005r.przyszła pierwsza poważna rola filmowa aktora w filmie Tylko mnie kochaj, a w 2008r pojawił się historyczny serial Czas honoru.Bardzo lubię Macieja i filmy w których on występuje. Myślę, że kiedyś uda mi się spotkać go w realu.

Trudno mi opowiedzieć film, który dotyka problemu z jakim sam się zmagam—niepełnosprawności. Film „Chce się żyć” po raz pierwszy widziałem dwa lata temu i mam nadzieję, że nie ostatni. Dał mi wiele do myślenia, krzepki jak cukier, choć opowiedziana w nim historia wcale nie jest słodka. Film bawi, choć teoretycznie nie ma w nim nic śmiesznego. Wzrusza, ale nie jest melodramatem. Pol-

rys. Ewa Brychcy

ski film, oparty na faktach, a zrozumieć go może każdy na całym świecie. Główny bohater Mateusz cierpi na rozległe porażenie mózgowe. Nie mówi, nie chodzi, nie można się z nim porozumieć. Lekarze opiniujący wyrokują: Mateusz do końca życia będzie "rośliną". Przerażająca diagnoza okazuje się jednak błędna. Chłopiec doskonale rozumie, co się wokół niego dzieje. Bohater wydaje się pogodzony z losem, jaki go spotkał. Tak wyszło i już. Chciałby tylko udowodnić bliskim, że ciało może i ma niesprawne, ale głowa pracuje u niego na pełnych obrotach. Zgodnie z lekcją wpojoną przez ojca, Mateusz nigdy się nie poddaje. Dlatego, gdy

już wszyscy tracą nadzieję na cud, bohater spotka wreszcie kogoś, kto pozwoli mu nawiązać łączność ze światem, terapeutkę Annę. Zapoznała Mateusza z piktogramami, nauczyła go pozawerbalnego języka. Omijając barierę językową nasz bohater mógł komunikować się bez problemu ze światem. Ruchami oczu zaznaczał odpowiednie obrazki, potwierdzał lub zaprzeczał, dokonując wyboru. Postawa bohatera udowodniła, że my osoby niepełnosprawne, pomimo naszych schorzeń nie musimy mieć ograniczonego i utrudnionego kontaktu z otoczeniem. Możemy w nim działać i funkcjonować jak nasi pełnosprawni rówieśnicy.

LIDIA KRYSTKOWIAK

DOM POMOCY MALTAŃSKIEJ W PUSZCZYKOWIE

Moim ulubionym aktorem jest Andrzej Grabowski, który gra Kiepskiego. Żona powiada nie raz: „Ty jełopie”. Rodzina Kiepskich bardzo i się podoba. Andrzej Grabowski jest śmieszny i zabawny i z poczuciem humoru. Filmowy Kiepski lubi sobie wypić piwo. Gra zawsze śmieszne role. Gra też na scenie kabaretowej. Moim zdaniem powinno być więcej rozrywki z takimi bohaterami.

HALINA TOKARSKA

DOM POMOCY MALTAŃSKIEJ W PUSZCZYKOWIE

Mój aktor ma talent, gra różne postacie i różne osoby. Jest uzdolniony i gra różne charaktery. Potrafi grać osoby wesole, szalone, smutne, czasem krzyczy, czasem jest poważny. Najlepszą aktorką jest Viva Viva. Najbardziej interesujące filmy Vivy to tragedie. Najbardziej podobał mi się film „Dynastia”- Viva grała tam Falon. Pięknie zagrała osobę chora na paraliż. Falon a piękne i kręcone włosy- jak fale na morzu. Ma duże wyraziste oczy, widać w nich prawdziwe łzy. Ma wysoką, długą, dumną szyję.

rys. Irena Georgiew

KAZIMIERA BRZEZIŃSKA-SANDORSKA
DOM POMOCY SPOŁECZNEJ W LISÓWKACH

Minęło już wiele lat, mieliśmy w domach już czarno- białe telewizory. Oglądaliśmy z zapartym tchem film „Stawka większa niż życie”. Główną rolę grał Stanisław Mikulski, który wcielił się w niemieckiego oficera Hansa Klossa. Mój ulubiony aktor był podobny do mojego brata Leopolda. Brat był zawodowym porucznikiem. Obaj byli w podobnym wieku, obaj niesamowicie przystojni, szarmanccy, inteligentni. Dzielili ich tylko kolory mundurów. Hans Kloss znał perfekcyjnie język niemiecki, mój brat tylko polski. Byłam już zamężna, miałam dwóch synów, 10 i 5 lat. To z nimi oglądałam ten film i opowiadałam im, jakim dzielnym i odważnym jest Hans Kloss, który udawał niemieckiego oficera i w każdej chwili mógł źle wypowiedzieć jakieś słowo i zostać zdemaskowany. Czekałaby go natychmiastowa śmierć. Hans Kloss pokazał, ile człowiek musi mieć w sobie siły , wiary i hartu, aby pokazać patriotyzm i ofiarować swoje młode Życie dla ratowania własnej Ojczyzny. Czułam w tym jakąś osobista misję i marzyłam sobie, jak to będzie pięknie, wreszcie skończy się ta przekłeta wojna. „Stawka większa niż życie” zawsze kojarzył mi się z bratem Leopoldem. Zapamiętałam go w galo-

wym mundurze, jak przyjechał na pogrzeb Mamy. Widziałam go pierwszy raz po 8 latach rozłąki. Wyglądał jak Stanisław Mikulski. Po pogrzebie, zaraz na cmentarzu się z nami żegnał, bo musiał wracać do swojej jednostki na Zaolziu. Do jednostki nie dojechał, został wzięty do niemieckiej niewoli. Dowiedział się też, że cała jego jednostka została wymordowana. Śmierć i pogrzeb Mamy uratowały mu życie.

JAN LISIECKI

DOM POMOCY MALTAŃSKIEJ W PUSZCZYKOWIE

Moimi ulubionymi bohaterami filmowymi są role odgrywane przez Jackie Chana. Bardzo lubię oglądać jego sztukę walki i pełne trików chwytły. Dobrze odmierza ciosy i jest bardzo szybki. Zawsze na początku gra zabawnego fajtłapę a potem okazuje się że jest wojownikiem albo agentem. Spojrzenie nieudacznika dodaje mu zabawności, można się nieźle uśmieć. Podoba mi się to, że jest cierpliwy, nie poddaje się, nawet wtedy, kiedy trik mu nie wyjdzie.

rys. Maksymilian Zieliński

MATEUSZ ROSIŃSKI

DOM POMOCY MALTAŃSKIEJ W PUSZCZYKOWIE

Najbardziej lubię oglądać film „M jak miłość”. Jest tam postać detektywa Tomka. Podoba mi się jego praca i miłość do dzieci. Adoptował dziecko i wspaniale zajął się swoim synkiem. Pracuje i pomaga ludziom w wielu ich problemach. Pomaga też policji. Ma dobry i uczciwy charakter. Jest otwarty wobec Mostowiaków. Pomaga im.

*Prace zamieszczone w zbiorze zostały nadesłane
na tegoroczny Złot Talentów - 2015*

ZŁOT TALENTÓW

2015

POWIAT
POZNAŃSKI

FUNDACJA POLSKICH
KAWALERÓW MALTAŃSKICH
„POMOC MALTAŃSKA”

Luboń, 18 września 2015r